

Ny Klassisk Säsong 2008-2009

Delad spelglädje är
dubbel glädje hela
nästa höst och vinter.

Vi skickar dig årets
program gratis.
Beställ det från
vår hemsida
www.mso.se

Välkommen till Malmö Konserthus
Biljetter **040-34 35 00**

MALMÖ
SYMFONI
ORKESTER
VASSILY SINAISKY
PRINCIPAL CONDUCTOR

SYMFONIKONSERT

Malmö Konserthus, torsdag 17 april kl 19.30

2007/2008

MALMÖ SYMFONIORKESTER
JESÚS LÓPEZ COBOS dirigent
DANIEL BLENDULF cello
Marika Fältskog, konsertmästare

CLAUDE DEBUSSY (1862-1918)

Printemps 15 min
Très modéré
Modéré

ÉDOUARD LALO (1823-1892)

Cellokonsert d-moll 30 min
Prelude (Lento); Allegro maestoso
Intermezzo (Andantino con moto) - Allegro - Presto
Introduction (Andante); Rondo (Allegro vivace)

PAUS

MAX REGER (1873-1916)

Variationer och fuga över ett
tema av Hiller, op 100 40 min

Konserten spelas in av Sveriges Radio
och sänds i P2 den 14 maj kl 15.00.

JESÚS LÓPEZ COBOS dirigent

Jesús López Cobos hade till en början musiken som hobby vid sidan av sina studier i humanistiska ämnen, bl a filosofi, som han studerade vid universiteten i Granada och Madrid och doktorerade i. Så småningom tog hans stora engagemang i olika körer över och han sökte in till musikkonservatoriet i den spanska huvudstaden. Efter musikstudier hemma i Spanien började López Cobos dirigera först för Franco Ferrara i Italien och senare för Hans Swarowsky i Wien. Han tog första pris i Besançon-tävlingen 1968. Från 1970-talet dirigerar han såväl opera som den symfoniska repertoaren. Han var verksam i symfoniorkestern i Prag och därefter vid operan i Venedig. Åren 1981-1990 ledde López Cobos Deutsche Oper Berlin, samtidigt var han bl a förste gästdirigent hos London Philharmonic 1981-1986. Han arbetade också med operaproduktioner vid La Scala i Milano, Metropolitan i New York, Covent Garden i London och Wienoperan. Spanska regeringen och kungahuset hedrade honom för enastående insatser för konsten 1981 och han har sedan dess tagit emot en rad andra utmärkelser både i Spanien och utomlands. López Cobos fick 1986 det prestigefyllda uppdraget som chefsdirigent för Cincinnati Symphony Orchestra som, när han slutade 2001, utsåg honom till chefsdirigent emeritus på livstid.

I Spanien hamnade López Cobos i hetluften i mitten av 1980-talet då han öppet deklarerade sitt missnöje med den byråkrati och det politiska käbbel som drabbade landets nationorkester, där han då var chefsdirigent. Ef-

ter det tog han sin tillflykt till Cincinnati för att fokusera helt och hållet på musiken. Under hans ledning gjorde orkestern ett stort antal skivinspelningar på Telarc, varav många lovordats. Kanske alldeles särskilt Mahlers nionde symfoni från 1997 som ansågs vara i paritet med de allra främsta inspelningarna någonsin. Hemlandet verkar dock ha förlåtit honom; sedan 2003 är han chefsdirigent på pampiga Teatro Real i Madrid, Spaniens nationalscen för opera. Där arrangerar man varje år en tävling som bär hans namn och vinnaren erbjuds en tjänst på två år som assistent vid den högt ansedda operan.

López Cobos har sagt att dirigentens största utmaning är att inte hamna i fokus. De bästa dirigenterna är, enligt honom, diskreta budbärare av ett verks berättelse och uttryck.

DANIEL BLENDULF cello

Cellisten Daniel Blendulf blev 1997, som 16-åring, antagen till Edsbergs Musikinstitut där Torleif Thedéen var hans lärare. Examen tog han 2004, efter fyra års studier för Heinrich Schiff i Wien. Idag utmärker sig Daniel som en av de mest mångfacetterade musikerna i sin generation. Han är medlem i Zkvartetten och spelar regelbundet i Mahler Chamber Orchestra för dirigenter som Daniel Harding och Claudio Abbado.

Sedan debuten med Sveriges Radios symfoniorkester 2004 har Daniel framträtt som solist med de allra flesta svenska symfoniorkestrar. Han har också framträtt i Paris, Wien, Amsterdam, New York och Bryssel. För ett par år sedan spelade han in Brahms Dubbelkonsert med filharmonikerna i Stockholm under ledning av Gustavo Dudamel. Tillsammans med Dudamel framförde han dessutom Sjostakovitjs Cellokonsert nr 1 i Caracas med Simón Bolívar Youth Orchestra of Venezuela i november 2006.

Daniel Blendulf är en mycket aktiv kammarmusiker och framträder regelbundet med t ex Love Derwinger, Niklas Sivelöv, Francisca Skoogh, Anders Sivelöv, Per Tengstrand, Daniel Röhn, Tobias Ringborg, Christian Svarfvar och Cecilia Zilliacus. Han har också studerat dirigering för Jorma Panula och gjorde 2007 debut på pulsten med symfoniorkestrarna i Helsingborg och Malmö. Under 2008 kommer Daniel bl a att turnera med Mahler Chamber Orchestra samt framträda med Luzern Festival Orchestra under ledning av Claudio Abbado.

Daniel Blendulf spelar på ett instrument byggt 1742 av Domenico Montagnana.

CLAUDE DEBUSSY

Printemps

Debussy vid pianot och tillsammans med Madame Chausson i hennes och Ernest Chaussons hem i Paris år 1893

Under något århundrade har alla unga franska kompositionsstuderande haft som mål att erövrade det åtråvärda Rompriset - så även Claude Debussy. Han erhölet priset som tjugotvååring 1884, och gav sig iväg på en tre år lång vistelse i Rom. Närmare bestämt i franska akademiens egendom Villa Medici, som inte alls var någon lyxvilla. Enligt Debussy var det snarast fråga om en barack. Efterhand kom han att se Romtiden mer som en börda än som ett privilegium, men det finns även många tecken på positiva upplevelser. Han komponerade under tiden de tre verk som förväntades av honom enligt stipendiereglerne. Den första var det nu förkomna symfoniska odet Zuleima och det tredje var La demoiselle élue, ett poème lyrique för röster och orkester. Det andra av de tre verken var Printemps, en symfonisk svit i två satser inspirerad av Sandro Botticellis målning Primavera - båda titlarna syftar på våren.

Debussy skickade sin nya komposition för ordlös damkör och orkester till akademien i Paris, men i synnerhet jurymedlemmen Camille Saint-Saëns var missnöjd med resultatet och kritiserade den unga tonsättarens "irriterande sneglande mot impressionismen. Denna vaga impressionism som är en av de farligaste fienderna till konstnärlig sanning". Men det var just detta Debussy avsett. Printemps måste i själva verket betraktas som ett av den franska impressionismens första storverk, och ett av de första verk där Debussy hittat sig själv. Den ovanliga sättningen förklaras av att "Jag har beslutat att skriva ett verk med en speciell klangfärg, som skapar så många intryck som möjligt ... inte 'vår' som årstid, utan hos levande varelser. Jag ville uttrycka den långsamma och smärtsamma tillblivelsen av varelser och växter i naturen".

Partituret till detta verk försvann, troligen i en brand, och kvar fanns bara Debussys eget arrangemang av verket för kör och pianoduett. 1908 arbetade han på en rekonstruktion, men

Debussy och Stravinskij 1910. Stravinskij sa "musikerna i min generation, inklusive mig själv, har Debussy att tacka för det mesta."

Debussy kallade sig "en fransk musiker" och han ogillade att benämnas impressionist. Han föredrog beteckningen "symbolist".

det slutgiltiga arbetet utfördes av tonsättarkollegan Henri Büsser, som redan orkestrerat flera andra verk av Debussy. Arbetet pågick under Debussys överinseende. Körstämmorna lades över i orkestern, men pianoduon kvarstod som medlemmar i orkestern. Uruppförandet kom att äga rum den 18 april 1913 i Paris. Det är ett charmigt stycke med två satser som hålls ihop av likartade teman. Den första är rapsodisk och kan leda tankarna till Bizet, den andra är mer romantisk, något åt Massenet-hållet.

© Stig Jacobsson

ÉDOUARD LALO

Cellokonsert

Trots att Édouard Lalo sattes mycket högt av sin samtid har hans musik till största delen fallit i glömska. Regelbundet spelas idag bara hans *Symphonie espagnole* för violin och orkester samt denna förnämliga Cellokonsert som prisbelönades av Franska institutet. Trots ett namn som skulle kunna tyda på spansk härkomst, föddes Édouard i norra Frankrike. Som skapande artist hämtade han inspiration från många håll, förutom Spanien även från Tyskland, vilket åtminstone märks i hans tidiga verk. Han var själv violinist och spelade under många år i en stråkkvartett. Under dessa år komponerade han inget, men när han senare i livet återkom till skapandet skrev han

sina storverk. Lalo trivdes med konsertformen och ansåg att det var mycket viktigt att lyfta fram solisten i vackra och sångbara kantilenor omgivna av en mästerlig orkestersats.

Cellokonserten komponerades 1876 och uruppfördes den 9 december året därpå av cellisten Adolphe Fischer i Paris. Konserten har de traditionella tre satserna, men dessa är otraditionellt delade i flera avsnitt. Första satsen börjar med ett elegiskt preludium där solistens älskvärda recitativ avbryts av kärva utbrott i orkestern. I den följande allegrodelen dominerar solisten. Andra satsen är ett intermezzo som rymmer såväl långsam och meditativ musik som ett scherzo med lidelsefull rytm och med ett pizzicatoavsnitt som kan påminna om gitarren i en italiensk canzonetta. I finalen får såväl solist som orkester rika tillfällen att briljera. Introduktionen går i moll och rondot går över i dur när cellons stämma svävar över hornrop och fanfarer.

© Stig Jacobsson

MAX REGER

Hillervariationer

Max Reger har gått till musikhistorien som en av sin tids mest produktiva tonsättare, och som en av de tekniskt mest drivna. Han älskade variationsformen och har skrivit variationsverk över teman av Bach, Mozart, Beethoven och den Johann Adam Hiller (1728-1804) som var lärare till Beethovens lärare Neeffe och som innehade den prestigeladdade tjänsten som kantor vid Thomaskyrkan i Leipzig. Det tema av Hiller som Reger använde sig av i sitt variationsverk ingår i ett älskvärt sångspel kallat *Der Ärndtekrantz* (dvs en krans gjord av nyskördade veteax). Reger presenterar omedelbart det glada temat, *Andante grazioso*, och därpå följer elva variationer där barock, klassicism och senromantik får samsas, där dansartade avsnitt samsas med lärd kontrapunkt. Allt kulminerar i den avslutande dubbelfugan.

Hillervariationerna uruppfördes den 15 oktober 1907 under en konsert till minnet av den kände violinisten Joseph Joachim i Köln. Musiken gjorde stor lycka och innan året var till ända hade man kunnat höra musiken även i Dresden, Heidelberg och Jena.

© Stig Jacobsson

Max Reger och musikervänner från Hertig Georg II av Sachsen-Meiningens hovkapell 1913

Familjen Reger 1909

Elsa och Max Reger 1908